

דרכי חיים

מזל רע

חתח "מזל טוב"

החתן נתקף

בחדומות-זוועה

וביטל את טכס הנישואין

ההודעה שהגיעה לבית-מישפחת הכלה יומיים לפני החתונה היתה מהממת. "התחרטתי!" ביקש החתן למסור לאשתו-לעתיד. "החלטתי שלא להתחתן איתך ואני מבטל את הנישואין."

נימוקו של החתן, אברהם סוגד בן ה-27, לשינוי הבלתי-צפוי שחל

כזה כחן

עם בחורים אחרים

משנתקבלה הסכמת ההורים, נקבע מועד לעריכת החופה. משסוכמו התנאים הכרוכים בנישואין הודפסו ההזמנות לטכס הכלולות, אשר נשלחו לבני מישפחה ולמכרים. יומיים לפני טכס הכלולות הור-דיע הנתבע לתובעת ולבני-מיש-פחתה, כי הוא חוזר בו מהתחיי-בותו לשאת אותה לאשה וכי הוא מבטל את טכס הכלולות.

ההודעה ניתנה באופן מפתיע ובלתי-צפוי והייתה את הכלה בר-לם, פגעה בה ובבני-מישפחתה קשות, וגרמה לה לזעזוע נפשי עמוק אשר ממנו לא התאוששה עדיין, וגרמה להם בושת-רפנים, צער וסבל ונזקים כספיים, חומי-ריים ונפשיים קשים ביותר.

עד כאן קיטעי התביעה.

אברהם עובד כסכנאי באר-טל. מישפחתו עלתה מאיראן וגם בני-מישפחתה של מירי כהן-אסיה הם בני אותה ארץ. זאת היתה אחת הסיבות ליחסי הקירבה שבין שתי המישפחות ולהסכמתן ההדדית לנישואין. אולם עתה ניצבות הן המישפחות משני עברי המיתר. באמצעות פרקליטו, עורך-הדין דרור מקרין, הגיש אברהם כתבי-הגנה לבית-המשפט, שבו הוא מבגל את גירסתו.

"אין כל ביסוס לתביעה," טוען מקרין, "ואין מדובר אלא בניסיון לאלץ את הנתבע לשאת את ה-תובעת לאשה ו/או לסחוט ממנו כספים, אשר אינם מגיעים לתו-בעת."

אברהם לא הודיע על ביטול כוונתו לשאת את מירי לאשה, אלא שהוא לא היה מסוגל, מבחינת מצבו הנפשי, לשאתה לאשה. ב-מועדים הרלוונטיים היה מצבו ה-נפשי קשה והיה שרוי בדיכאון.

שופט או רב. בתחילת אוגוסט טבע אחיה של מירי, מות האח השפיע על אברהם קשות והוא נקלע למצב של דיכאון. תיחרה מאת, אמה של מירי, בהתנהגותה לאחר מות בנה, החזירה באברהם פחדים. אולם היתה משתוללת עקב צער, בוכה ומתאבלת על מות בנה בצורה שפעלה לרעה על אברהם.

"כאשר טען באוזני מירי ש-אינו חש בטוב והוא מקבל טיפול, היא הטיחה בו שאין זו תחונה עבורה אלא אבל. אחרי כמה ימים התנצלה בפניו ואמרה שגם היא לא מסוגלת להישא ביום שנקבע. "אחרי ביטול החופה המשיכו הצדדים להתראות ואולם יחסיהם לא חזרו לתיקנם. התובעת הפעילה על הנתבע לחצים לקבוע שוב מועד לחתונה — דבר שנבצר מהנתבע לעשות, לאור מצבו ה-נפשי."

"התובעת יוצאת בחברת גברים אחרים וטענתה כי נגרמו לה נזקים נפשיים אין בה כל ממש. לאור כל האמור, אין בכל נסיבות העניין מקום לחייב את הנתבע בסכום פיזיים כלשהו."

אחרי שהמיסמכים כבר הוגשו לבית-המשפט, החליטו שתי ה-מישפחות לנסות ולאחות את הקרע בכוחות עצמן. בתיווכו של אחד הדוידים נערכה פגישה בין מירי ואברהם, שבמהלכה שוחחו, כמובן, על הפרשה המביכה.

"אני בכלל לא מבין את קרה כאן," אמר אברהם. "בסך-הכל היינו שנינו במתח נפשי ולא היינו מסוגלים להתחתן. כל העניין ה-נפח יותר מדי. לא צריך בית-מישפט ולא צריך לריב. אני כבר שכחתי מכל מה שקרה."

מירי לעומת זאת, שהיא פועלת במיפעל חזיראן בחולון, עדיין זר-כרת את מה שעבר עליה, אך גם היא גילתה נכונות להתפייס. ב-הסכמת המישפחות סיכמו השניים לחדש את המישפחה למשך שבו-עיים נוספים, ואם הכל יתנהל ב-תקופה זו על מיימנות, יתקיים טכס הנישואין כרת וכדין.

זירזיני

הוא שמו של שחקן נבחרת ברזיל. בקריאה זו מעודדים אוהדי שימשון את קפטן קבוצתם הנערץ, גידעון דמתי, כשהקבוצה

ברזיל הקטנה בכרם

יפו הם נראו מעטים. אולם הקריי-אה "זירזינו!" הידהדה היטב במיגרש, שבו הוביל גידעון דמ-תי, מלך השכונה, את קבוצת שימשון. בכרם משווים אותו ב-גאוה לשחקן זירזינו שכיכב ב-נבחרת בראזיל המפוארת.

תשעים הנקות של המישחק נגד מכבי יפו שינו ללא הכר את האווירה במחנה השימשונים. הם לא חלמו על שבת קודרת כלי-כך, כהרף עין נמחק טעמה של ה-שבת הקודמת, שבה סימו כמנצ-חים על כתפיהם של האוהדים, שצהלו משימחה. אחרי השער ש-ספגו מיהר כל שחקן לחמוק מהמיגרש במבט מושפל.

"הילדים האלה התחילו לשחק כדורגל במיגרש חול," אומר לוי מנוח, בנו של המוכתר מהכרם, "היום זהו מיגרש החנייה של שוק הכרמל."

המתנה

של שרגא

כ? נער בכרם נולד עם החוש למישחק. מי שאין לו כסף לרי-כוש כדורגל מכדרר כדור טניס.

"רעדתי אז מרוב התרגשות," אומר לוי מנוח, בזוכרו את היום שבו מונה גידי דמתי לקפטן בנב-חרת הלאומית של ישראל. אולם, לצד ההתלהבות מהישיגי הקבוצה השכונתית עולה וצפה הבעייה הכספית המלווה אותם. קופתם רי-קה ואין להם אפשרות לפצות את שחקניהם הנערצים במענקים כסי-פיים, כפי שמקובל בקרב הירי-בים. אין להם גם מיגרש, שיס-מקופחים בסמטות הכרם, הם מקנאים בשכניהם בשכונת התיקווה, שם בנתה העירייה מיגרש לקבוצת בני-יהודה. בכל שנה הם חולמים מחדש שהישיגי קבוצתם יפנו אליהם את תשומת-הלב.

שני של מישחקי הגומלין על מיגר-רשי הכדורגל, הופנתה כל תשור-מתיחלב אל השימשונים. באוויר ריחפה השאלה: האם הם יוכלו לערער את מעמדה של האלופה? בכרם הסתפקו בהישג מר-שים: המקום השני בטבלה. אולם זה לא הקנה להם משום מה כר-תרות כמו לקבוצות האחרות. ש-פיגרו אחריהם בטבלה. ערב מיש-חק הבכורה שנערך בשבת הם חלמו סוף-סוף להצליח. בכרם חיי-כו לחגיגה.

"לנו יש רק מאה חמישים אר-הדים," אומרים בכרם, "אולם אנח-נו כמו אלפים." אכן, מול ה-יציעים המלאים של אוהדי מכבי

א נחנו מריחים את הני-א שחקן כמו את הג'חנון. אמרו אוהדי קבוצת שימשון ב-שבת בבוקר. אחרי ארוחת-הצהר-ריים יצאו כולם לסימטות השכר-נה, כדי לנסוע למישחק הכדור-רגל. הם מלווים את שימשון בכל שבת.

מחצית משחקי הקבוצה הם בני הכרם, והקבוצה כולה מוזהה כקבוצת הכדורגל של הכרם — קבוצה שהיא סמל של פרבר ואשר בה כל שחקן משחק למען המישפחה. קבוצה קטנה שהצליחה לאיים על קבוצת הפועל תל-אביב, הנחשבת לאימפריה.

עם תחילת הסיבוב ה-נפשי.

לא על כפיים

האוהדים מהכרם לא נטשו את שח-קני שימשון גם ביום של הפסד. אבי-נועם עובדיה והקפטן גידעון דמתי לא נישאו הפעם על כפי האוהדים.